

[Sønderby]

ker regeringsmedlemmer fra fortsat at kunne være med på sessionerne og være medlem af delegationerne, for dialogen mellem parlamentet og regeringer er vigtig i denne fase.

Statsministeren skriver også, at dette sker i samarbejde med bistands- og samarbejdsministeren, og vi må også finde en løsning på, hvordan det bedst kan ske. Vi har en god samarbejdsminister i Danmark, men man kan måske godt sige, at problemerne er større i andre lande.

Vi støtter også statsministerens forslag om at samlokalisere Nordisk Råds Præsidiasekretariat og Nordisk Råds Sekretariat og samtidig sikre, at det stadig væk er to selvstændige enheder. Her kan vi spare nogle ressourcer på informationsområdet, men vi må i hvert fald være sikre på, at der stadig væk er tale om to selvstændige enheder. I præsidiet har vi også taget stilling til det og arbejder med, hvordan det kan gøres.

Både fra Venstres og fra midtergruppernes side har vi gentagne gange peget på nødvendigheden af, at vi også måtte gennemgå Nordisk Råds budget og aktiviteter og herunder vurdere, om alle de komiteer og projekter og andre aktiviteter, der er i gang, passer til den tid, vi befinder os i. Vi hilser velkommen, at statsministeren er gået i gang med det, men parlamentarikerne bør også tage fat på sagen. Vi må jo hver på vores plads medvirke til en omprioritering, så vi kan sikre, at de penge, vi bruger i dette arbejde, også anvendes fornuftigt, vi må begrænse papirmængden og det bureaukrati, der kan vokse op.

Jeg tør ikke på stående fod sige, om vi kan opbygge en fond, om vi kan spare så meget, at vi kan bygge en fond op på 1 mia. kr., men Venstre er da enig i, at vi også må finde nogle ressourcer på det kulturelle område.

Vi er også enige med statsministeren i at styrke de nationale parlamenters ansvar for at gennemføre forbedringer i det parlamentariske samarbejde i Norden og sikre overensstemmelse i synspunkter om spørgsmål på nationalt, nordisk og europæisk plan.

Vi skal nu drøfte alt dette på Århus-sessionen, og der står også i redegørelsen, at partigrupperne vil drøfte det. Jeg må jo nok sige, at som næstformand i midtergrupperne, hvor der sidder 20 forskellige partier, kan det måske på nogle områder være lidt svært at koordinere

nogle fælles synspunkter, men jeg er i hvert fald sikker på, at vi hver især vil yde vores bidrag til at sikre et fortsat nordisk samarbejde, som passer til vor tid og til det nye Europa, og vi vil fra Venstres side bruge statsministerens redegørelse i det arbejde.

Birgitte Husmark (SF):

Først skal statsministeren have tak for at have sat det nordiske samarbejde på Folketingets dagsorden. Jeg tror, det er første gang, at statsministeren tager et sådant initiativ.

For statsministeren er der ikke nogen tvivl: Det er EF, det handler om. For SF er der heller ikke nogen tvivl: Det er Europa og resten af verden, det handler om, og så handler det selvfølgelig også om Norden selv.

Den redegørelse, vi behandler i dag, er et led i en række debatter, erklæringer og rapporter. Mariehamndeklarationen af den 12. november 1991 spiller her en vigtig rolle, og statsministeren henviser selv til den som forudsætningen for den rapport, som skal behandles på Nordisk Råds møde i næste uge, og som denne debat er en opvarmning til. Mariehamnerklæringen begynder således:

»De gennemgribende forandringer i Europa og afviklingen af den militære og ideologiske tvedeling af vores verdensdel har indledt en ny samarbejdsæra«.

Og længere nede lyder det:

»Norden bør stræbe efter aktivt at påvirke udviklingen i Europa og omverdenen med udgangspunkt i medborgernes interesse og behov«.

Det er SF helt enig i. Det er dette fokus, som vi ønsker at fastholde, og forhåbentlig skal afsnittet om udenrigs- og sikkerhedspolitik på side 7 i statsministerens redegørelse også tolkes således. Her har Norden helt klart fælles interesser, som nu efter den kolde krigs ophør kan udmønte sig i fælles initiativer, ikke mindst i FN-sammenhæng.

SF hilser også velkommen, at statsministeren vil fokusere på samarbejdet på områder af fælles interesse. Her peger redegørelsen fra statsministrene i Norden på kultur, forskning, uddannelse, miljø, borgernes rettigheder og økonomisk politik, og Danmarks statsminister gentager det. Vi synes, at statsministrene er sluppet godt fra det valg, og vi er glade for prioriteringen af miljøområdet, medborgerpo-